

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Launomarus Abbas 19. Ian.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

omnes qui urbem habitabant vnà cum illis filium agnitum fleuerint. Ne vero eius recta & sancta institutio vlla vitæ huius perturbatione macularetur, ocyus animam suam Deo reddidit. At eius mater posthabito iuramento laceris illum vestibus exutum aureis contexit, moxq; cœpit paralyfi laborare. Tum pater verborum filij memor, seruetur, inquit, quod sancti filij nostri voluntas postulauit, & sic habitu mutato, mater repente conualuit. Tumulantur tandem sanctissimi huius adolescentis reliquæ in suo tugurio, ad cuius venerationem sacram ei ædem parentes cum vniuersis opibus suis dedicârunt.

ADOLESCENTIA S. LAVNOMARI AB-
bati & confessoris 19. Ianuarij.

Surius Tom. 1.

TEmpore Francorû regis Clotarij in Gallia Lugdunensi apud Carnotenses, in lucem Christianis parentibus editus est Launomarus. Qui cum etiamnum puerulus pascendo pecori parentum suorum iussu operam nauaret, iam bonæ spei præ se ferebat initia, virtutisq; haud obscura argumenta. Siquidem de victu quotidiano, quæ parentes illi præbebant egenis aut peregrinis, aut certè coætaneis pueris in pascendo pecore occupatis, liberaliter impertiebatur. Cumq; de præceptis diuinis nihil dum nossent, diuina tamē edoctus gratia, in tenera isthac ætate, senili morum cōstantia polle-

Misericordia in pauperes.

pollebat. Et quoniam ea quã dixi erga conso-
 dales pueros & inopes ardebat dilectione, in
 ipsa pueritia studijs semet parsimonię accom-
 modare cœpit, & corpusculum suum in tantila
 ætate ieiunijs afflictere; vt alijs posset benig-
 nẽ facere atq; opitulari. Socijs vero suis nõ se
 asperum, durum, tetricum ve, sed sermone af-
 fabilem, moribus suauem, vultu iucundum &
 alacrem, benevolentia & amore pro eius æta-
 tis & facultatis captu mirabilem exhibebat. E-
 uangelium quidem nõdum didicerat, in cor-
 pore tamen delicato crucis mortificationem
 sufferre, atq; in vesperam ieiunia ducere gau-
 debat. Parentes vero vt filium in primo etatis
 flore aduerterunt carnis delicias flocci pende-
 re, & lubrica voluptatis illecebras abstinentię
 rigore contere, non absq; stupore & admi-
 ratione cogitare cœperunt, vnde in tam imbe-
 cilla pueritia, tanta morũ grauitas subito exti-
 tisset: ac deinceps pueri vita ac moribus ex-
 ploratis, cum illũ mundi huius impuram col-
 luuiem fastidire comperissent, eius progressi-
 bus adminiculari satagebant. Cumq; necdum
 ex ephebis excessisset literis eum admouent,
 & cuidam integerrimæ vitæ Sacerdoti insti-
 tuendũ cõmendant. Apud quẽ egregia indole
 & pristino gratiæ diuinæ adiuvento ita tyro-
 ciniũ posuit, vt iisdem & ætatis & virtutis ado-
 lesceret incrementis. Cõspicatus vero presby-
 ter tãtos pueri in literis & pietate progressus,
 bonãq; spei argumẽtis permotus, talem hunc

*Ieiunijs se
macerat.*

*Moribus
suauitatis.*

*Carnem
ieiunijs e-
domat.*

olim fore ominabatur, per quem multorum posset salus promoueri. Porro simulatq; ad eam peruenit ætatem, qua iam de vitæ ineunda ratione maturo decernere posset cõsilio, non parentum, sed diuinæ gratiæ instinctu, rebus & facultatibus suis renunciauit, vt in illa augusta diuorum regia, securissima hæreditate potiretur. Neq; postmodũ ad mundanos strepitus sibi redeundum existimauit, qui nosset dictũ esse à Domino: Nemo mittens manum suam ad aratrum & respiciens retro aptus est regno Dei: sed doctrinis sacris, & verbi diuini pabulo ardenti desiderio inhians, eorundem iugi meditatione effecit, vt adolescentis ætatis annos castis moribus ornaret. His ille primordijs ad insignem sanctitatis gradum peruenit, tandemq; vniuersis huius mundi oblectamentis & voluptatibus calcatis, multisq; clarus miraculis, mortalitatem cum æuiternis commutauit.

MARTYRIVM D. TIBVRTII IUVENIS

20. Ianuarij. habetur in vita S. Sebastiani

apud L. Sur. Tom. 1.

Ardet amore martyrij.

Tiburtius à B. Sebastiano & Polycarpo de fide edoctus ac baptizatus magno martyrij amore æstuabat, cumq; in hominẽ incidisset, qui ex alto corruens capite ac membris miserè collisis animam agebat, dicta super illum oratione dominica, pristinæ eum incolumitati confestim restituit. Quo miraculo cõmoti